

EZ A KI-KISÜLŐ FESZÜLTSG

Ez a ki-kisülő feszültség,
a mi majd, most majd zúrzavar,
a mintha semmi, csak ricsaj,
hogy a mázlit hitelesítsék,

ez a konok bizonytalanság,
a hol itt, hol ott csapja ki,
mintha csupán, mert nincs, aki
belehalna, ha fölakasztják,

ez a, hogy akkor ember, ország,
s egyszerre, mert mind okosabb,
mintha az hiányozna csak,
hogy megcsókolják egymás torkát...

Tenigl-Takács László

KERESZTUTAK

1

...Ahogy így beletörődött a jövőbe, megnyugodott. Az unokákról a mama jutott eszébe, és ettől világos lett a gondolkodása, tiszta, mint a napfényre kitett víz. Régen így csinálták. Ha a kút megzavarosodott, befőttesüvegekben tették ki a vizet az ablakpárkányra, és ha átjárta a napsugár, leülepedett, megtisztult a piszoktól. A legjobban azt szerette, mikor felmászott a mama ölébe, még egészen nagylánykorában is, az pedig a szájából etette, mint a madármama a fiókat. Még a halat is megette így, pedig nem szerette. A falatnak hal-, kenyér- és mamaíze volt, őt pedig alig lehetett leszoktatni arról, hogy szájából kérje a megrágott falatot, noha iskoláskorában már szégyennek számított az ilyesmi. Miközben ezeken járt az esze, támadt egy gondolata. Hogy ha szép és tiszta dolgokat mond a fejében, tisztábban látja, hogy mi lesz, akkor elgyengül benne a fájdalom, a bánat és a félelem. *A varroda jutott eszébe. Talán nem is varroda, hanem Patyolat volt az, szemben az utcán, régi dolog, már vagy negyven éve bezárták. Olyan furcsa volt, hogy a Rózentál Lili dolgozott benne, akivel egy faluban születtek, aztán az is felkerült Pestre, máskor és máshogyan, mint ahogy ő, és épp abban az utcában dolgozott, ahol nekik is kiutalta a leválasztott lakást a tanács. Gyerekkorukban sokat csámborogtak együtt a tarlón, az akácokban. Szétvitte, aztán újra összesodorta őket az élet. Ilyen volt akkor a történelmi helyzet. Rengeteg ember költözött máshova. Volt, aki pártutasításból, volt, aki a munka miatt. A Rózentál Lili ak-*